

Орден
«За заслуги» III ступеня (2006 р.)

Президент національної екологічної організації «Зелений Хрест України» («Green Cross Ukraine»). Президент міжнародної суспільно-патріотичної фундації «Дні України». Доктор філософії. Кандидат культурології. Доцент. Професор Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв (НАКККІМ). Академік Української технологічної академії та Української академії наук.

Кавалер орденів Христа Спасителя (2001 р.) та святого рівноапостольного князя Володимира Великого III (2015 р.) і II (2016 р.) ступенів Української православної церкви. Нагороджений почесною відзнакою Міністерства культури та мистецтв України (2003 р.); подяками Київського міського голови (2003 р.) і міністра закордонних справ України (2005 р.); орденом «За мужність» Славутицької міськради до 30-річчя аварії на ЧАЕС (2016 р.); спеціальною премією «За значний внесок у впровадження позитивного іміджу України у світі» загальнонаціональної програми «Людина року» (2005 р.). Федерацією всесвітнього миру (ООН) та Українською радою миру удостоєний звання «Посол миру» (2005 р.).

Народився М.О. Тимошенко 20 квітня 1972 року в Києві. Батько — Олег Семенович (1932-2010) — всесвітньо відомий хоровий диригент, народний артист України, професор, багаторічний ректор Національної музичної академії імені П.І. Чайковського, засновник і академік Національної академії мистецтв України. Мати — Віра Петрівна — громадська діячка, заслужений працівник культури України, засновниця Міжнародної асоціації гуманітарних та благодійних організацій і фондів України.

У 1990 р. закінчив Київську середню спеціалізовану музичну школу-інтернат імені М.В. Лисенка, а у 1996 р. — економічний факультет Київського національного економічного університету. Другу вищу освіту здобув у Національній академії керівних кадрів культури і мистецтв у 2012 р.

Трудове становлення Максим Олегович розпочав у 1991 р. у Київському фонді культури, через рік ставши його директором. Протягом 1993-1997 рр. обіймав посаду голови правління створеного ним банку «Незалежність». З 1997 р. — голова

ТИМОШЕНКО МАКСИМ ОЛЕГОВИЧ

Присвоєно почесне звання
«Заслужений діяч мистецтв України»
за значний особистий внесок
у соціально-економічний, науково-технічний,
культурно-освітній розвиток Української держави,
вагомі трудові досягнення,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 22 січня 2015 року № 27

правління Міжнародного благодійного фонду «Духовна спадщина» (з 2003 р. — почесний голова). У 2003-2014 рр. працював у апараті Верховної Ради України.

М.О. Тимошенко — активний громадський, державний, культурний і науковий діяч. Під його керівництвом у 2004 р. фундація «Дні України» спільно з Міністерством закордонних справ України здійснила масштабну громадську акцію «Українські дні у Франції». В 2005, 2006 та 2009 рр. проведено «Дні України в Європі». В рамках цього проекту, зокрема, було організовано поїздку дитячого хору «Щедрик» на Всесвітній фестиваль духовної музики у Ватикані. Після триумфального виступу українська делегація, єдина з учасників фестивалю, була удостоєна аудієнції у Папи Римського Бенедикта XVI, який виголосив привітання українською мовою. Також у рамках «Днів України» в Монако встановлено пам'ятник одному з найвидатніших танцівників ХХ століття, киянину Сержу Лифарю. Крім того, фундація влаштовує благодійні бали та аукціони, кошти від яких ідуть на допомогу обдарованим дітям з усієї України та дітям з особливими потребами.

Організація «Зелений Хрест України», яку з 2012 р. теж очолює Максим Олегович, створена у 2000 р. за підтримки президента-засновника «Міжнародного Зеленого Хреста» М.С. Горбачова та О.С. Тимошенка. Організація надає допомогу найуразливішим верствам населення та здійснює екологічну просвіту. За роки існування «Зеленого Хреста України» було оздоровлено понад 2000, обстеження пройшли понад 67 000, проліковано майже 17 500 дітей.

Наукові інтереси Максима Тимошенка спрямовані на міжнародні гуманітарні стратегії, зовнішньокультурну політику держави, міжнародні культурно-мистецькі проекти та актуальні екологічні проблеми. Викладає в НАКККІМ, де нині обіймає посаду професора кафедри арт-менеджменту та івент-технологій. Там же у 2012 р. захистив дисертацію. Як фахівець-культуролог є автором понад 20 публікацій в академічних збірниках і періодиці, а також підручника «Міжнародні гуманітарні стратегії: теорія і практика» та, у співавторстві, п'яти томників «Українська етнокulturологічна енциклопедія» (2013 р.) і «Українська енциклопедія етномистецтвознавства і етнокulturології» (2014 р.). Це єдині в Україні академічні енциклопедичні видання з культурології.